

Vinohradský zpravodaj



č. 3/17

21.1.2017

Sbor Církve adventistů sedmého dne Praha-Vinohrady
Londýnská 30, 120 00 Praha 2
www.sborvinohrady.cz



Program sobotní bohoslužby

9:30 – 10:30 Sobotní škola uvádí Jaroslav Dvořák

Společná píseň č. 361 a modlitba

Sobotní škola v malých skupinách

Sbírka na misijní projekty CASD

Společná píseň č. 299 a modlitba

10:30 – 10:45 Přestávka

10:45 – 12:00 Bohoslužba s kázáním uvádí Marek Jonczy

Varhanní preludium: Petra Miškejová

Společná píseň č.: 279

Sborová oznámení

Příběh pro děti: Michal Balcar

Introit: Ž 66,1-3

Společná píseň č.: 334

Přímělná modlitba: Edvard Miškej ml.

1. čtení z Bible: Jan Bárta – Ř 12,6-15 (vsedě)

Píseň pěveckého sboru: "O Padre ascolta"

2. čtení z Bible: Renata Čuzela-Bílač – J 2,1-12

Modlitba před kázáním: Slávek Linhart

Kázání: Michal Balcar – "Nejzbytečnější zázrak"

Společná píseň č.: 342

Modlitba: Michal Balcar

Sbírka pro potřeby sboru

Poslání: Zj 21,1-3

Společná píseň č.: 280

Varhanní postludium

14:00 Odpoč. shromáždění s kázáním: Veronika Miškejová

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY

Oznámení sboru Vinohrady

- **Dnes při dopolední bohoslužbě poslouží kázáním bratr Michal Balcar. Při odpoledním shromáždění promluví Veronika Miškejová.**
- **Příští sobotu kázáním poslouží bratr Michal Balcar.**
- **V úterý ve 14:00 se sejdou k plánovanému setkání naši senioři.**
- **29.1. se uskuteční další ročník Běhu Járy Krále. Více informací najdete ve zpravodaji.**
- **V úterý se Kathrin a Jonášovi Bujokovým narodila Mia (49 cm a 3,4 kg). Pán Bůh požehnej!**
- **Společenské centrum zve:**
 - Čteme Bibli pokračuje 23.1. 24. kapitolou knihy Numeri s výkladem Tomáše Bojdy a Michala Balcara.
 - 24.1. 19:00 Koncert z radosti – Vystoupení žáků pod vedením Moniky Šramlové (spodní sál kavárny)

Fond naléhavé pomoci

Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Bezhotovostní dary věnované na provoz sboru zašlete na stejný účet pod v.s. 99999.

POLIBEK JAKO BYTOSTNÁ ZÁRUKA ÚCTY, BLÍZKOSTI A CELISTVOSTI

Kázání ze soboty 14.1.2017 – br. Josef Dvořák

Příběh (nejen) pro děti: Milé děti, vedle rodiny bývá ve vašem světě divů a kouzel důležitý také kamarád/kamarádka. Dětsví bez kamarádů bývá moc smutné. O krásných přátelstvích vypráví i Bible, připomeňme si jedno z nich. Královský syn Jónatan se skamarádil s prostým chlapcem, pastýřem Davidem. Opravdové kamarádství nezajímá z jak chudé či nevýznamné rodiny jsme. Jónatan a David byli tak dobrými přáteli, že když první Izraelský král, Jónatanův táta, chtěl Davidovi ublížit, zachoval se Jónatan v pravdě jako kamarád. Co udělá v takové situaci kamarád, děti? Ano, Davida upozornil, varoval ho a David se začal ukrývat. Saul ze zlosti kvůli tomu po synovi dokonce hodil zbraň, oštěp. A to správný tatínek nedělá, že ne, děti. Naštěstí Jónatanovi neublížil. Když se pak oba kamarádi setkali, David nejprve „**padl tváří k zemi a třikrát se poklonil. Políbil se a plakali jeden pro druhého, až se David vzbodil.**“ (1S 20,41) S dobrým kamarádem či kamarádkou prožíváme ty nejsilnější prožitky. Děti, pravá přátelství nemůže nikdo rozeřvat! Víte, jaká dovednost je rozhodující ve vztazích s nejdůležitějšími lidmi našich životů? **Navazovat uzlík.** Jedna židovská legenda vypráví, že jsme s Bohem i mezi sebou, kteří se máme rádi, spojení neviditelnými vlákny. Někdy se stane, že si ublížíme, spojení, vlákno se přetrhne. Tak to v životě chodí. Důležité však je dokázat vyznat „promiň“, „mrzí mě to“ a podobnými slovy či gesty udělat na neviditelném vlákně uzlík. A co se stalo s vlákem, na němž jsme právě udělali uzlík? Vzdálenost mezi námi dvěma se zkrátila, jsme si blíží a spojení je silnější.

Poselství (nejen) pro mladé, jímž je (dle tradice) primárně *Píseň všech písní* určena:

Gn 27,19.23–27

Přs 1,1–2

Na úvod připomeňme „samozřejmě“: **Biblický text** nám **dává** vedení, životní **orientaci**. Setkáváme se u kazatelny proto, poněvadž Písmo přijímáme jako vážný **komentář života**, čímž Ono samo být chce, a život může být komentářem Písma – naše příběhy víry či malověrnosti píšou jeho další kapitoly, snad pro naše děti. Karlovi Skalickému se stal srozumitelný Ježíšův výrok – „*Následuj mě a nech mrtvé, ať pochovají své mrtvé*“¹ – v exilu, když mu komunistický režim znemožnil vstup do vlasti, sám v kázání vysvětloval: „*Já jsem se nemohl rozloučit se svou rodinou. Já jsem nemohl pohřbit svého otce.*“² Realita života se mu stala vykladačem slov jeho Pána. **Písmo** není knihou, která má být čtena, ale předně knihou, kterou je **radno žít**. Jedna **možnost** z mnohých, která nám **dává odvahu** i **moudrost** zmapovat naši cestu skrze divokost životů, je **poznání**, že nejsme sami, **před námi je Bůh, Hospodin i Kristus Ježíš**.

Ústřední otázkou dnešního naslouchání **Písní písní** je otázka: Co tato slova znamenají nikoli z perspektivy, kdy verše byly vyslovovány či zaznamenány, ale **jaké významy přináší nám zde a nyní?** Vždyť její nejhlubší pramínky skrze vyznavačská přeznačování bychom mohli hledat v kultuře starých Mezopotámců okolo roku 2800 př. Kr. v oblasti kultu božského šňatku (*hieros gamos*) a intimního spojení boha Tammúze a bohyně Ištar (tj. 4800 let od přítomných časů!). V naší optice vycházíme z předpokladu, že **Velepíseň** coby **slovo Boží obsahuje poselství** pro všechny časy a **každou generaci**, tedy i pro tu tvou nastupující i tu mou na vrcholu tvůrčích sil, která brzy předá štafetu.

Píseň ta nejpišňovatější se **nejprve zmíní o** autorství, přisuzuje je **Šalamounovi**, následně **zazní první slovo: „Ať políbí mě“**. Na jméno třetího izraelského krále a na sloveso *políbit, líbat* (hebr. n-š-q)³ upne svou pozornost. **Jméno Šalamoun** evokuje (vyznavačsky!) pokoj (hebr. *šalom*). Tento důraz je významně naznačen i tím, že jméno se v **Písní písní** objevuje **sedmkrát**, též tím že **políbení se v Bibli** někdy spojuje s přáním pokoje (hebr. *šalom*) či prostě s **termínem pokoj** (hebr. *šalom*).⁴ Ovšem jak už to mezi námi lidmi bývá, ta nejkrásnější gesta mohou být zneužitá proradností, což platí i o polibku. Ve Starém i Novém zákoně najdeme příběhy (nejen, ale též) o **líživých** a zrazujících **polibcích** zařezávajících ničivé události do nezákladnějších mezilidských vztahů. Již **první výskyt slovesa** (Gn 27,26) vypráví o **synově podvodném polibku otce**, když se na doporučení a za asistence své matky (**podraz ženy na muži**) vydává za bratra, aby se zmocnil požehnání prvorozeného (**podraz mezi bratry**). Což Jákobovi s úroky vrátí tchán Lában (**podraz tchána na zeťovi, otce na dceři**), neboť ač během první svatební noci svou nejmilovanější ženu Jákob oslovuje „*Ráchel*“, ve skutečnosti – beletristicky dořečeno – objímal a líbal její sestru Leu (**podraz mezi sestrami, ženy na muži**). Ráchel záhy též políbíl, leč s pláčem. (Gn 29,11) Židovský komentář, midraš, se do této epizody zavrtal následujícím dialogem: „*Celou noc jsem ti říkal Ráchel a ty's mi odpovídala, proč jsi mě podvedla?* – A ty, opáčila Lea, *tvůj otec tě nazýval Ezauem a ty's mu odpovídala, proč jsi ho*

¹ Mt 8,18–22

² VOKOUN, J. *Číst Bibli zase jako Bibli, Úvod do teologické interpretace Písma*, Praha: ČBS, 2011, s. 21.

³ Hebraista Antonín by studenty bohosloví jistě učil mnemotechnickou pomůckou pro zapamatování: „Polibek je **nešiq**.“

⁴ Gn 32,1; 2S 20,9; Ž 85,11.

podvedl?"⁵ Proč se podvádíme? Biblický otázka zní takto: **Jaký cíl, jaký smysl má to, že se podvádíme?** ... Jidášův polibek je pak vedle toho všeho „slabý odvar“, když polibkem blízký přítel zaprodá přítele, ba svého mistra.⁶ Ovšem opatrně, otázka neslouží moralistně náboženskému vydírání, Písmo není zaměřeno na mravokárné plnění. Zatím se při svém zvažování spokojíme s uvědoměním, že **polibek jako gesto není lačným zbožím z trhu, je výpovědí, za kterou se ručí celou bytostí.** Na počátku bratrovražedného odcizení bylo (mimo jiné) gesto – lživý polibek, na konci sourozeneckých pútek však vnáší **totéž gesto** do rodinné rozervanosti zcela **jiné „poslední slovo“**, totiž hojivé události – a polibek **odpuštění.** Rozsekaná rodina opět srůstá, rozčatá dvojčata k sobě přilnula, když **obě polibla litujícího** (Gn 33,4), když identitu Podrazáka Hospodín, Bůh náš, přetavil v Izrael = „(Ať) bojuje (a ovšem i vítězí) Bůh (sám)!“⁷ Připomeňme si, že slovo **šalom** = mír, pokoj, štěstí, zdraví, dobro, krása, harmonie... je odvozeno od slovesa **být celý.** Jeho **protikladem** je vlastně **samo zlo** (tak Iz 45,7!)⁸ s konkrétní podobou, totiž **být rozsekaný.** Proto **Milá ve Velepísni vyjadřuje dychtivost: ať do mne vrstá, ať se sceluje se mnou,** což je **odvěká potřeba zamilovaných, milujících se,** taktéž **ve Velepísni jinotajně vyjádřená touha** velkolepého judaismu i **církve:** tj. tužba církve (Milé) být co nejcelostnější s Bohem (svým Milým). Písmo a proto též Pána poslušné chtění církve slouží hojení, jež se nazývá spása. Už nyní je nad čím celý týden přemýšlet, jenže...

Sloveso **líbat**, **políbit** je ve Starém zákoně použito 32x, nejčastěji v Genesis. V nomádské kultuře, jako po celém starém Orientu, polibek není symbolem a gestem erotickým jako v moderní společnosti. **Na základě výskytů** slovesa v Písmu můžeme dále doložit, že **polibek je právoplatné znamením úcty** jak kultické, tak úcty chránící rodinné i milostné vztahy. **Oč jde při spojení rtů se rty v Bibli? M.** Balabán vysvětluje: „Úcta se tu **líbat s bezmeznou oddaností**“⁹. Polibkem se tedy vyjadřoval **respekt** v politických záležitostech i v oblasti zbožné úcty,¹⁰ tu mezilidskou snad ani není třeba opakovaně zmiňovat, ostatně jeho výmluvným gestem byla spolu **s polibkem taktéž poklona,** popřípadě doslova **padnutí na tvář** (od akkadského „**placatý nos**“)¹¹. V blízkosti slovesa **líbat** se v Bibli objevuje též **objetí**¹² a **plác**¹³ mužů i žen. Plác spojený s polibkem je v Bibli **znamením hluboce bolestných** či naopak **radostných citů,** obě pramenící třeba z **odpuštění.**¹⁴ Proto vskutku může slovo **líbat** v některé ze svých významových vrstev souviset s arabským slovesem „**něco cítit**“.¹⁵ I o samotnou schopnost či možnost v životě (znovu) cítit u těch nejzraněnějších (nejzranitelnějších) běží, v duchovní rovině života je určující cítit Boha, nebo snad (zraleji) cítit s Bohem.

Na řečené by humanista mohl namítnout: „Pro tohle nemusím do kostela, abych věděl, co a jak se má, to přece vím.“ „Milý humanisto a humanistko, to víme i my z kostelů, pomineme-li, že takové vědění je výdobytkem kultury pramenící z křesťanské tradice,“ odpověděl bych. Ovšem co s lidskými postoji i argumenty učiní změna okolností? Dodal bych: „Milí soudobí (mravní) humanisté, respektují, že v dnešní době je lidský úděl většinově (v Čechách) nazarán mimo náboženství a je záležitostí každodennosti, ovšem ať už jste obětí či hybateli ničivých dějů odrážejících se ve lživých a zrádných gestech, zůstáváte v tom odkázáni sami na sebe (s tabulkami čokolády, lahvi vína...)“ Křesťané si do rozkolísanosti vztahů nechávají mluvit a v síle Božího promlouvání navzdory realitě nerezignují na akt víry: **zbožné básnický žit.** I filozofie, např. „**hnědokošílak**“ Martin Heidegger (a jiní) nakonec dospěl k prozření, že nikoli intelektuálně, už vůbec ne primitivně, ale básnický bydlí člověk. Církev se skrze Píseň všech pání modlí: **ať Blížkost sama, Bůh náš Milý, vtiskne našemu bytí (službě víry) váhu** (= úctu) **svou aktuální působností.**

Gesta – pozdravy, pohledy setkání i na rozloučenou nemohou být neutrální, předávají samotnou esenci svých nositelů – ta mohou naše děti k domovům i ke kazatelně připoutat, nebo je vyhnat.

Děti by řekly „hotovo“, my říkáme AMEN.

5 WIESEL, E., *Bible, Postavy a příběhy*, Praha: Sefer, 1995, s. 73.

6 Lze připomenout proradnost Abšalomovu (2Sa 15,5), Jóabovu (2S 20,9.10), Pť 7,13 varuje mladé muže před polibky nestoudné ženy.

7 HELLER, J. *Cesta do Starého zákona, Soubor religionistických a biblických statí*, Praha: Pastorační středisko sv. Vojtěcha, 1996, s. 50. Velmi obdobné překládají = vykládají M. Balabán i M. Bič.

8 Viz VLKOVA, G. I. Bůh tvoří tmu a zlo (Iz 45,7). In PRUDKÝ, M. a kol. *Obtížné oddíly Zadních proroků*, Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2016, s. 65–73, zejm. 68–69.

9 BALABÁN, M. *Kořeny a květy biblických pojmů*, Benešov: Eman, 2012, s. 59.

10 Gn 41,40; 1Kr 19,18; Jb 31,27; Oz 13,2; Pť 7,13; Ž 2,12.

11 Gn 50,1; Ex 18,7; 1S 20,41; 2S 14,33.

12 Gn 29,13; 48,10.

13 Gn 29,11; Gn 45, 15; 50,1; 1S 20,41; Rt 1,9 a 14.

14 KUPŠE, v cyklu o Josefovi (Gn 45,14.15; 50,1).

15 BEYSE, K.-M. qvn. In BOTTERWECK, G. J.; RINGGREN, H.; FABRY H.-J. (Ed.) *Theological Dictionary of the Old Testament*, vol. X., Michigan: Grand Rapids, Eerdmans, 1999, s. 72.

Zveme Vás na 14. ročník

Běh Járy Krále

v Jizerských horách 2017

Termín: neděle 29.1.2017, sraz v 10,00

Budeme vyjíždět z jiného místa!!! Jedná se o parkoviště nad Hrabčicemi. Je tam velkokapacitní placené parkoviště. Sníh v Jizerkách je, snad ještě případně. Věříme ale, že počasí bude dobré...

Sraz: **Sejdeme se na parkovišti nad Hrabčicemi** směrem k přehradě Josefův Důl, jedná se o východiště běžeckých stop. GPS: N50°46.959', E15°11.328'.

Pěší trasa Půjdeme pěšky ke hrázi přehrady Josefův Důl a pak na rozhlednu Královka, kde je nová samoobslužná restaurace. Jde se po silnici, pohoda ☺.

Běžkaři máme tentokrát jen jednu trasu 15 km. Kdo by chtěl více, může si přidat z množství okruhů v okolí. Společně půjdeme s pěšími k přehradě.



Trasa 15 km (modrá): Od přehrady pojedeme ke Kristiánovu, před ním doleva na Novou Louku. Tam je první možnost občerstvení. Pak na rozcestí „U buku“. Je třeba se orientovat podle ukazatelů, je tam více cest. Směřujte na Prezidentskou chatu a na Královku. Zde doporučujeme občerstvení, vaří dobře. Z Královky už je to po vrstevnici k parkovišti asi 2,5 km.

Vzpomínáme na Járu a nechce se nám věřit, že je to už tolik let. Jára miloval Boha, svou rodinu, miloval staré Peugeoty a pak miloval hory. Jsou lidé, kteří do našeho života přijdou a zanechají v něm velkou nesmazatelnou stopu. Tím pro každého z nás Jára jistě byl.

Platí o něm slova bible: „Boj výborný bojoval jsem, běh jsem dokonale, víru jsem zachoval.“ (2Tim 4,6)

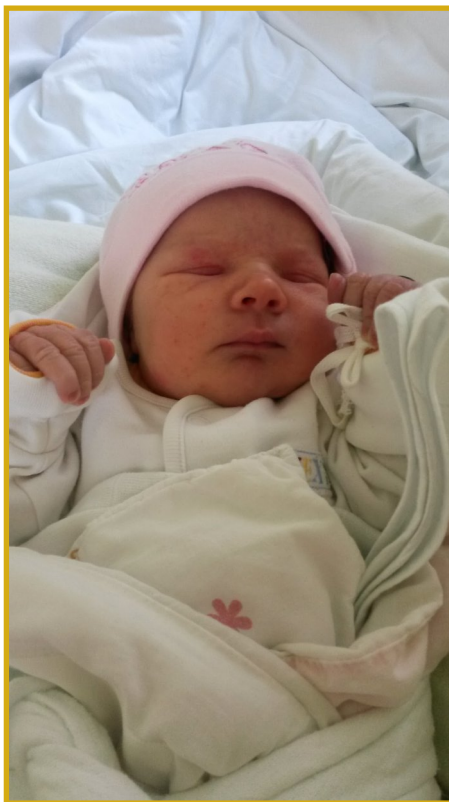


Za pořadatele: Královi, Bouškovi

MIA BUJOK

V úterý 17.1.2017 se nám (Jonášovi a Kathrin Bujokovým) narodila Mia Bujok (49 cm a 3,4 kg). Všichni jsou zdraví a máme z toho velikou radost. Děkujeme všem, kteří na nás mysleli a Miušce přejeme ať se jí na světě líbí a ať ji Pán Bůh hojně požehná.

JKLM Bujokovi



NAROZENINY OSLAVÍ

- 25.1. Staněk Jiří
- 26.1. Myslivcová Sára
- 27.1. Sikorová Miriam
- 28.1. Červenka Karel

Blahopřejeme!

DNEŠNÍ POSLÁNÍ – Zj 21,1-3

A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: "Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi,

Český ekumenický překlad

And I saw a new heaven and a new earth: for the first heaven and the first earth were passed away; and there was no more sea. And I John saw the holy city, new Jerusalem, coming down from God out of heaven, prepared as a bride adorned for her husband. And I heard a great voice out of heaven saying, Behold, the tabernacle of God is with men, and he will dwell with them, and they shall be his people, and God himself shall be with them, and be their God.

King James Version

Přejeme vám všem hezký a požehnaný celý týden!

SBOROVÉ KONTAKTY

KAZATEL SBORU VINOHRADY	M. Balcar	734 791 459
PRVNÍ STARŠÍ SBORU	J. Králová	732 780 561
VEDOUCÍ SBORU pro křesťanský domov	P. Kloudová	606 602 179
STARŠÍ SBORU pro seniory	R. Jonczy	739 345 670
VEDOUCÍ MLÁDEŽE	J. Staněk	737 613 017
TAJEMNÍK	R. Vlach	602 285 135
SPRÁVCE	T. Chytrý	774 075 470

Informace o zpravodaji:

Príspevky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do čtvrtka na adresu vinohradsky.zpravodaj@email.cz.

Na stejnou e-mailovou adresu můžete také napsat žádost o zaslání zpravodaje elektronickou poštou.

